

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy VII Wydział Gospodarczy w B.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Julita Uryga

Protokolant: Barbara Tomaszuk

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2013 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko (...) Spółce Jawnej K. B. w B.

o zaniechanie naruszeń, o zapłatę kwoty 150.000,00 zł, o podanie do publicznej wiadomości informacji o orzeczeniu

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Jawnej K. B. w B. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 33.278,62 zł (trzydzieści trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 19.256,95 zł - od dnia 15 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,

- 14.021,67 zł - od dnia 7 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.669,92 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

IV. Zarządza zwrot ze Skarbu Państwa:

- na rzecz powoda kwoty 1.114,08 zł,

- na rzecz pozwanego kwoty 500,00 zł,

tytułem niewykorzystanych zaliczek na poczet wydatków sądowych.

Wyrok niniejszy jest prawomocny

Dnia 19.06.2013r.

SSO Julita Uryga

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. wystąpiła przeciwko (...) Spółce Jawnej K. B. w B. z czterema roszczeniami:

- o nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługującego powódce, poprzez zakazanie pozwanej wytwarzania, importowania, oferowania, wprowadzania do obrotu oraz składowania wyrobów oznaczonych numerami katalogowymi (...)

- o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 75.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2010 roku do dnia zapłaty tytułem bezpodstawnie uzyskanych korzyści w okresie 2009-2010 roku ,

- o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 75.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2010 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za utracone korzyści w okresie 2009-2010 roku,

- o podanie do publicznej wiadomości informacji o orzeczeniu uwzględniającym powództwo na koszt pozwanej.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż posiada prawo z rejestracji wzoru przemysłowego (...) pt. Rama nośna na podstawie świadectwa z rejestracji z dnia 16 grudnia 2005 roku. Od 2006 roku rozpoczęła sprzedaż wyrobów obejmujących to prawo o numerach katalogowych (...). (...), (...) (...), (...) (...), (...). W 2009 roku pozwana zaoferowała do sprzedaży produkty o numerach katalogowych (...) ładząco podobne od wskazanych wyżej wyrobów oferowanych do sprzedaży przez powódkę, czym naruszyła jej prawo wynikające z rejestracji wzoru przemysłowego.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wskazała, iż powódka nie wykazała, że:

1. jego prawo z rejestracji nie wygasło,
2. produkty oznaczone numerami katalogowymi (...). (...), (...) (...), (...) (...), (...) są objęte prawem rejestracji,
3. produkty oferowane przez pozwaną są podobne do produktów oferowanych przez powódkę,
4. produkty oferowane przez pozwaną mają taką postać jak na wydrukach dołączonych do pozwu,
5. prawo z rejestracji nie powinno zostać unieważnione,
6. zachodzą przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej,
7. uzyskanie przez pozwaną korzyści ze sprzedaży produktów było bezpodstawne.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 16 grudnia 2005 roku powódka nabyła prawo z rejestracji nr (...) wzoru przemysłowego pt. Rama nośna przedstawionego w opisie i materiale ilustracyjnym włączonym do świadectwa rejestracji (k. 23-27). Od 2006 roku rozpoczęła sprzedaż wyrobów o numerach katalogowych (...). (...), (...) (...), (...) (...), (...). W 2009 i 2010 roku pozwana oferowała do sprzedaży produkty o numerach katalogowych (...).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższe okoliczności pozostawały bezsporne pomiędzy stronami. Spór sprowadzał się do ustalenia czy powódka, wbrew twierdzeniom pozwanej, wykazała, że jej prawo z rejestracji nie wygasło (1.), produkty oznaczone numerami katalogowymi (...). (...), (...) (...), (...) (...), (...) są objęte prawem rejestracji (2.), produkty oferowane przez pozwaną są podobne do produktów oferowanych przez powódkę (3.), produkty oferowane przez pozwaną mają taką postać jak na wydrukach dołączonych do pozwu (4.), prawo z rejestracji nie powinno zostać unieważnione (5.), zachodzą przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej (6.), uzyskanie przez pozwaną korzyści ze sprzedaży produktów było bezpodstawne (7.).

Początkowo wskazać należy, że stosownie do treści art. 105 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo Własności Przemysłowej (Dz.U.2003.119.1117 j.t., zwanej dalej ustawą) poprzez uzyskanie prawa z rejestracji powódka nabyła prawo do wyłącznego korzystania z wzoru przemysłowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze

Rzeczypospolitej Polskiej. Może ona zakazać osobom trzecim wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu lub używania wytworu, w którym wzór jest zawarty bądź zastosowany lub składowania takiego wytworu dla takich celów (art. 105 ust. 3 ustawy).

Jeżeli chodzi o wygaśnięcie prawa powódki z rejestracji to wykazała ona, że prawo to w dalszym ciągu jej przysługuje (1).

Z art. 105 ust. 6 ustawy wynika, że prawa z rejestracji wzoru udziela się na 25 lat od daty dokonania zgłoszenia w Urzędzie Patentowym, podzielone na pięcioletnie okresy. Za każdy z tych okresów uiszcza się opłatę okresową. W razie jej nie uiszczenia w przewidzianym terminie prawo z rejestracji wzoru przemysłowego wygasa (art. 90 w zw. z art. 118 ustawy).

Do pisma z dnia 7 lutego 2011 roku powódka dołączyła wnioski z dnia 7 marca 2008 roku o przedłużenie ochrony wzoru przemysłowego nr (...) na okres kolejnych 5 lat wraz z potwierdzeniem dokonania na rzecz Urzędu Patentowego wpłaty kwoty 1.000 zł (k. 182-183). Z dokumentów tych wynika, że prawo z rejestracji udzielone powódce nie wygasło. Co prawda dowody te nie zostały dołączone do pozwu, niemniej jednak w ocenie tutejszego Sądu nie mogą być uznane za sprekludowane. Decydującym w tym względzie pozostaje, że przedłożenie przez powódkę tych dokumentów było adekwatną reakcją na zgłoszony przez pozwaną w odpowiedzi na pozew zarzut wygaśnięcia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, co powoduje, że nie sposób uznać ich za spóźnione w rozumieniu art. 479¹² § 1 kpc.

Przechodząc dalej w ocenie Sądu bez znaczenia pozostaje czy produkty oferowane przez powódkę, a oznaczone numerami katalogowymi (...). (...), (...) (...), (...) (...) objęte są prawem rejestracji (2.). To nie te wytwory jako całość podlegają ochronie udzielonej przez Urząd Patentowy, a ewentualnie zawarty w nich wzór przemysłowy, którego opis słowny wraz z materiałem ilustracyjnym włączony jest do świadectwa rejestracji. Przyszła ocena naruszenia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego może więc następować nie przez pryzmat porównania produktów oferowanych przez strony w ogólności, a przez pryzmat porównania zarejestrowanego wzoru przemysłowego i produktów oferowanych przez pozwaną w zakresie zastosowania przez nie ramy nośnej.

Jeżeli chodzi o produkty oferowane przez pozwaną (4.) to ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym również z zeznań świadków (W. K.- k. 275-277, G. S.- k. 277-278) oraz przesłuchania strony pozwanej (k. 293-295) wynika, że w starym katalogu pozwana oferowała do sprzedaży produkty garderobiane oznaczone numerami katalogowymi (...) które miała zakupywać od powódki i dokonywać ich odsprzedaży. W istocie jednak, pomimo zamieszczenia tych wyrobów w starym katalogu do ich sprzedaży ze strony pozwanej nigdy nie doszło z uwagi na fakt, że znalazła ona inną firmę z C. od której zdecydowała się importować systemy szuflad garderobianych. (...) towarów z chińskiej firmy (...) następował od 2009 roku. Od tej daty produkty tej firmy były sprzedawane przez pozwaną pod numerami katalogowymi (...) pomimo, iż w katalogu pod tymi pozycjami widniało wyposażenie garderobiane produkowane przez powoda. Produkty firmy (...) znalazły się w nowym katalogu wydanym przez pozwaną pod numerami katalogowymi (...) który pojawił się dopiero w październiku 2010 roku.

Świadkowie w osobach G. S. (k. 277-278) oraz R. O. (k.279) potwierdzili, że w latach 2009-2011 pozwana faktycznie oferowała do sprzedaży tylko te wyposażenia garderoby, które umieszczone są w nowym katalogu (k.19-23). W kontekście powyższego należy uznać, że w istocie produkty oznaczone numerami katalogowymi (...) w starym katalogu były w zasadzie (uwzględniając zachodzące modyfikacje konstrukcyjne), już przy ich sprzedaży przez pozwaną tymi samymi produktami co produkty o tych oznaczeniach zamieszczone w nowym katalogu.

Przechodząc do podnoszonego przez stronę powodową wykorzystania zarejestrowanego przez nią wzoru przemysłowego w oferowanych przez pozwaną do sprzedaży produktach (. (...).) trzeba zauważyć, że badanie na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy czy doszło do naruszenia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego wymaga całościowego porównania wzorów z punktu widzenia osoby używającej w sposób stały przedmiotów z danej grupy i zorientowanej w stanie ich wzornictwa wynikającym z zakresu swobody twórczej oraz dokonanie oceny, czy ogólne wrażenie, jakie wywołuje na takiej osobie wzór zakwestionowany, różni się od ogólnego wrażenia wywołanego

przez wzór zarejestrowany. Podobieństwo między spornymi wzorami przemysłowymi powinien oceniać specjalista, posiadający wiadomości wystarczające do fachowej analizy podobieństw i różnic (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2007 roku, II CSK 302/07, SNC-ZD 2008/2/52, OSP 2009/6/66, Biul.SN 2008/2/16, ZNSA 2008/4/94, M.Prawn. 2007/22/1226).

W ocenie Sądu w tej sprawie takim specjalistą mógł być biegły sądowy, którego zaoferowała powódka w pozwie, dlatego też wnioski dowodowe o przesłuchanie w charakterze świadków M. W., S. D. i M. B. na okoliczność braku podobieństwa pomiędzy produktami powoda i pozwanego zostały przez Sąd oddalone.

Wydający w przedmiotowej sprawie opinię biegły sądowy w swojej opinii pisemnej (k. 343- 355) stwierdził, że w rama nośna powoda według wzoru przemysłowego nr (...) i ramy nośne pozwanego o numerach katalogowych (...) są identyczne. Cechuje je pełne podobieństwo z uwagi na podstawowe elementy konstrukcyjne oraz użycie tego samego konceptu plastycznego i kolorystycznego. Podkreślił, że ramy nośne różnią się mocowaniami, konektorami oraz mechanizmem przesuwu niemniej jednak nie mają one wpływu na ocenę podobieństwa ram nośnych pozwanego z ramami nośnymi powoda, gdyż nie dotyczą elementów objętych ochroną. Nadto ocena czy doszło do naśladownictwa wzoru przemysłowego następuje przez pryzmat podobieństw, a nie różnic. W związku z powyższym ramy nośne pozwanego nie wywołują w jego ocenie na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia od wywołanego wzorem przemysłowym nr (...).

Odnosząc się rozprawie (k. 392-393) do zarzutów pozwanego biegły sądowy podtrzymał swoją opinię pisemną w całości.

Sąd ocenił powyższą opinię jako fachową i rzetelną. Biegły w sposób szczegółowy wyjaśnił motywy swoich wniosków końcowych zawartych w opinii pisemnej oraz odniósł się na rozprawie do zarzutów pozwaney zgłoszonych do opinii w dniu 16 kwietnia 2012 roku.

Zgodzić się należy z przyjętymi przez niego założeniami, że dokonanie oceny, czy ogólne wrażenie, jakie wywołuje na zorientowanym użytkowniku wzór zakwestionowany, różni się od ogólnego wrażenia wywołanego przez wzór zarejestrowany następuje przez pryzmat istniejących wizualnie podobieństw, a nie różnic, jeśli pomimo wszystko ogólne wrażenie, ogólny efekt, ogólne odczucie, jakie wywołuje wzór zakwestionowany i wzór zarejestrowany jest takie samo. To ogólne wrażenie jest wywoływane łącznie przez wszystkie cechy istotne zarejestrowanego wzoru przemysłowego szczegółowo opisane w świadectwie rejestracji. Tylko bowiem w tym zakresie wzór przemysłowy podlega ochronie (por. M. Howe, Russel-Clarke and Howe on Industrial Design, London 2005, s. 31., Jakub Kępiński, Wzór przemysłowy i jego ochrona w prawie polskim i wspólnotowym, monografia, Oficyna 2010).

Nie ma więc znaczenia, że ramy nośne pozwaney wykazują elementy konstrukcyjne częściowo odmienne, jeżeli nie są one objęte prawem z rejestracji wzoru przemysłowego powódki i nie stanowią jego cech istotnych . Potwierdził to ponadto Urząd Patentowy w swojej decyzji z dnia 12 grudnia 2011 roku stwierdzając, iż odmienny mechanizm przesuwu nie jest objęty prawem z rejestracji, a ponadto nie jest on dostrzegalny zmysłem wzroku (k.365).

W kontekście powyższego, opierając się na opinii biegłego sądowego Sąd przyjął, że ramy nośne pozwaney o numerach katalogowych (...) stanowią naśladownictwo wzoru przemysłowego nr (...), do którego uprawniona jest powódka.

Powodowało to, że wniosek o powołanie kolejnego biegłego sądowego zgłoszony przez stronę pozwaną na rozprawie w dniu 17 maja 2012 roku Sąd oddalił jako zbędny.

Stwierdzenie, że pozwana dopuściła się naruszenia prawa powódki z rejestracji wzoru przemysłowego poprzez wykorzystanie w oferowanych przez siebie produktach wzoru stanowiącego jego naśladownictwo determinowało konieczność oceny wyartykułowanych przez powódkę w pozwie roszczeń.

Wstępnie wypada nadmienić, iż art. 287 w zw. z art. 292 ustawy wynika, że uprawniony z wzoru przemysłowego, którego wzór przemysłowy został naruszony może żądać od naruszającego zaniechania naruszenia, wydania

bezpodstawnie uzyskanych korzyści, naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych. Sąd zaś rozstrzygając o naruszeniu wzoru przemysłowego, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd.

Odnosząc się do pierwszego z wywiedzionych przez powódkę roszczeń, tj. roszczenia o nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługującego powódce, poprzez zakazanie pozwanej wytwarzania, importowania, oferowania, wprowadzania do obrotu oraz składowania wyrobów oznaczonych numerami katalogowymi (...) trzeba stwierdzić, iż nie zasługiwało ono na uwzględnienie.

Uznanie tego roszczenia za zasadne wymagało od powódki nie tylko wykazania iż doszło do naruszenia przez pozwaną wzoru przemysłowego do którego powódka jest uprawniona (co zostało dowiedzione), ale także tego, że stan naruszenia nadal trwa lub wprawdzie aktualnie nie trwa, ale zachodzi groźba jego powtórzenia.

Na rozprawie w dniu 17 maja 2012 roku pełnomocnik pozwanej stwierdził, że w związku z procesem pozwana zaprzestała handlu produktami podejrzewanymi przez powódkę o to, że naruszają jej wzór przemysłowy. Stanowisku temu pełnomocnik powodowej spółki nie oponował podkreślając wręcz, że pozwana spółka sprzedawała produkty chińskie. Obecnie zaś już ich nie kupuje (k.394.).

Powoduje to, że powódka nie wykazała, że aktualnie stan naruszenia jej wzoru przemysłowego przez pozwaną trwa, a pozwana wytwarza, importuje, oferuje, wprowadza do obrotu wyroby oznaczone numerami katalogowymi (...). Brak jest też informacji o ich składowaniu przez pozwaną.

Trudno dopatrzeć się więc celowości orzekania o zaniechaniu działań które w rzeczywistości nie mają miejsca. Argumentem mogącym przemawiać za orzekaniem o zaprzestaniu naruszeń mogłoby być w takim przypadku wyłącznie wykazanie, że istnieje duże prawdopodobieństwo wystąpienia takich działań w przyszłości. Wówczas orzeczenie sądowe miałyby charakter prewencyjny przed mającymi wystąpić w przyszłości naruszeniami.

Powódka nie podnosiła jednak w żadnym miejscu, że wprawdzie stan naruszenia ustał, ale istnieje możliwość podjęcia przez pozwaną działań naruszczyelskich.

Z tych względów pierwsze z roszczeń powódki zostało oddalone.

Jeżeli chodzi o roszczenie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 75.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2010 roku do dnia zapłaty tytułem bezpodstawnie uzyskanych korzyści w okresie 2009-2010 roku to było ono częściowo zasadne (7.).

Art. 287 w zw. z art. 292 ustawy określa jedynie przesłanki i charakter uprawnień osób, których prawo rejestracji na znak przemysłowy zostało naruszone i nie zawiera rozstrzygnięć dotyczących ciężaru dowodu. Wynika z niego jedynie, iż do dochodzenia naprawienia wyrządzonej szkody mają zastosowanie ogólne zasady prawa cywilnego. W ten sposób roszczenie o wydanie korzyści majątkowej ma charakter autonomiczny w stosunku do instytucji bezpodstawnego wzbogacenia. Powód nie musi zatem wykazywać przesłanek niezbędnych do uwzględnienia roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia opartego na treści art. 405 kc. Zubożenie uprawnionego polega w tym przypadku na korzystaniu przez inny podmiot jego kosztem, bez podstawy prawnej z jego prawa wyłącznego i dlatego nie musi on udowadniać, że uzyskane przez naruszydciela w ten sposób korzyści powiększyły jego majątek oraz że on sam uzyskałby korzyść, którą uzyskał wierzyciel. Nie zwalnia to jednak osoby, której prawo zostało naruszone od udowodnienia powstania bezpodstawnie po stronie pozwanego uzyskanej korzyści chociażby w nieokreślonej wysokości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2009 roku, V CSK 71/09, LEX nr 627240).

Rozumienie pojęcia „uzyskane korzyści” nie zostało wyjaśnione w orzecznictwie dotyczącym roszczeń o wydanie bezpodstawnie uzyskanych korzyści opartych na przepisach ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo Własności Przemysłowej (Dz.U.2003.119.1117 j.t.). W tej sytuacji, wobec tego, że analogiczna regulacja w stosunku do przepisów art. 287 w zw. z art. 292 tej ustawy obowiązuje już od wielu lat w ustawie z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim

i prawach pokrewnych (art. 79, Dz.U.2006.90.631.j.t.) celowe wydaje odwołanie się do ukształtowanych już poglądów orzecznictwa w tym zakresie.

Przez uzyskane korzyści, które mają być wydane orzecznictwo to rozumie przychody pomniejszone o wydatki rzeczowe, osobowe i podatkowe związane bezpośrednio lub pośrednio z przychodami, które uzyskał pozwany w związku z naruszeniem prawa autorskiego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 listopada 2007 roku, I ACa 819/07, LEX nr 519310, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 1976 roku, IV CR 129/76, OSNC 1977/2/27). Za uzyskane korzyści należy zatem w takim przypadku uznawać osiągnięty przez naruszającego czysty zysk.

W ocenie Sądu powódka wykazała, że sprzedając towar o numerach katalogowych (...) w okresie 2009-2010 roku, w którym ramy nośne stanowią naśladownictwo wzoru przemysłowego nr (...), do którego uprawniona jest zaś powódka pozwana uzyskała bezpodstawną korzyść. Zaznaczenia w tym miejscu wymaga, że pozwana nie kwestionowała, że osiągnęła czysty zysk z tytułu sprzedaży towarów objętych wyżej wymienionymi numerami katalogowymi w okresie 2009-2010 roku. Dlatego też w ocenie Sądu ten właśnie zysk powinien zostać powódce przez pozwaną wydany albowiem jest on zyskiem uzyskanym bez podstawy prawnej.

Pozwana przedłożyła dokumenty z których wynika jaki osiągnęła zysk ze sprzedaży towarów objętych sporem w okresie 2009-2010 roku (k. 417-419). Zestawienia sprzedaży za 2009 rok i 2010 rok zawierają wyliczenie czystego zysku poprzez pomniejszenie uzyskanych zysków ze sprzedaży o inne koszty pośrednie i wynoszą one odpowiednio 19.256,95 zł za 2009 rok i 14.021,67 zł za 2009 rok, co daje łącznie kwotę 33.278,62 zł.

W tym miejscu godzi się jeszcze zauważyć, iż ramy nośne same w sobie nie stanowiły przedmiotu obrotu. Podlegały one sprzedaży jako element wytworu w którym zostały zastosowane tak więc obliczenie bezpodstawnie uzyskanych korzyści nastąpiło w oparciu o zysk uzyskany ze sprzedaży całości produktu wykorzystującego wzór przemysłowy, a nie samej ramy nośnej.

Z tego względu roszczenie powódki o zasądzenie na jej rzecz kwoty 75.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2010 roku do dnia zapłaty tytułem bezpodstawnie uzyskanych korzyści w okresie 2009-2010 roku zostało uwzględnione do kwoty 33.278,62 zł.

Odsetki ustawowe od kwoty 19.256,95 zł zasądzono od dnia 15 lipca 2010 roku mając na uwadze fakt doręczenia pozwanej już w dniu 24 czerwca 2009 roku wezwania do zapłaty kwoty tytułem bezpodstawnie uzyskanych korzyści.

Odsetki ustawowe od kwoty 14.021,67 zł zasądzono zaś od dnia 7 stycznia 2011 roku mając na uwadze okoliczność, iż w tej dacie pozwana otrzymała odpowiedź na pozew. Miała więc świadomość wywodzonych przez powódkę w stosunku do niej roszczeń. Uwzględnienie odsetek od dnia 15 lipca 2010 roku było niemożliwe albowiem kwota 14.021,67 zł stanowi kwotę uzyskanych korzyści za cały 2010 rok, tak więc trudno uznać, że odsetki ustawowe od tej kwoty należały się powódce już od tej daty, skoro wówczas roszczenie powódki jeszcze w całości nie istniało.

Przechodząc do żądania zasądzenia na rzecz powódki od pozwanej kwoty 75.000 zł tytułem naprawienia wyrządzonej szkody trzeba wskazać, że szkoda ta w jej ocenie miała polegać na nie osiągnięciu oczekiwanych zysków ze sprzedaży swoich produktów obejmujących chroniony wzór przemysłowy z powodu naruszania jej praw przez pozwaną w okresie 2009-2010 roku (6.).

Zaznaczenia wymaga, o czym już wspomniano, że do dochodzenia naprawienia wyrządzonej szkody na podstawie art. 287 w zw. z art. 292 ustawy mają zastosowanie ogólne zasady prawa cywilnego. W tym więc zakresie powódka powinna wykazać przesłanki odpowiedzialności deliktowej pozwanej (art. 415 kc), a zatem:

- a) zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie,
- b) szkodę,
- c) związek przyczynowy pomiędzy owym zdarzeniem a szkodą.

Pierwszą z przytoczonych przesłanek powódka wykazała, tj. naruszenie jej prawa z rejestracji wzoru przemysłowego. Wykazała też w ocenie Sądu, iż naruszenie to było przez pozwaną zawinione albowiem zdawała ona sobie sprawę z tego jakie produkty oferuje powódka ponieważ sama chciała dokonywać ich odsprzedaży.

Dwie pozostałe przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej nie zostały jednak przez nią udowodnione.

O ile szkoda w postaci utraconych korzyści ma zawsze charakter hipotetyczny i do końca nieweryfikowalny, o tyle szkoda taka musi być przez poszkodowanego wykazana z tak dużym prawdopodobieństwem, aby uzasadniała ona w świetle doświadczenia życiowego przyjęcie, że utrata korzyści rzeczywiście nastąpiła (por. wyrok SN z dnia 3 października 1979 r., II CR 304/79, OSNCP 1980, nr 9, poz. 164; wyrok SN z dnia 28 stycznia 1999 r., III CKN 133/98, niepubl.; wyrok SN z dnia 21 czerwca 2001 r., IV CKN 382/00, niepubl.; wyrok SN z dnia 28 kwietnia 2004 r., III CK 495/02, niepubl.; wyrok SN z dnia 23 czerwca 2004 r., V CK 607/03, LEX nr 194103; wyrok SN z dnia 26 stycznia 2005 r., V CK 426/04, niepubl.; A. Rembieliński (w:) Kodeks..., s. 277).

W ocenie Sądu powódka nie zaferowała dowodów wskazujących na to, że w okresie 2009-2010 roku miałyby popyt na swoje produkty, gdyby nie działanie pozwanej. Z zeznań świadka zawnioskowanego przez pozwaną K. K. (k. 290-292) wynika, że koszty powoda nie spełniały oczekiwań klienta albowiem posiadały jedno mocowanie i tylko częściowy wysuw. Prowadzi to do wniosku, że skoro na rynku dostępne były produkty z dwoma mocowaniami i pełnym wysuwem, a więc produkty bardziej funkcjonalne, to trudno założyć, że klienci i tak kupowali by produkty powódki. Z tego powodu nie sposób uznać, że powódka udowodniła, iż wielce prawdopodobne jest, że gdyby nie naruszenie jej praw przez pozwaną, to osiągnęłyby zyski ze wskazanej przez siebie wysokości.

Nawet jednak gdyby przyjąć, że powódka poniosła szkodę w postaci *lucrum cessans* to budzi wątpliwości czy była ona tylko wynikiem postępowania strony pozwanej. Do odpowiedzi na pozew pozwana dołączyła dokumenty z których wynika, że w okresie 2009-2010 roku w branży meblarskiej nastąpił kryzys (148-157). Nie ma więc pewności, że spadek sprzedaży przez powódkę nastąpił z powodu naruszenia jej prawa z rejestracji wzoru przemysłowego. W tej sytuacji, wobec braku wykazania przez powódkę związku przyczynowego pomiędzy bezprawnym działaniem pozwanej, a ewentualnie poniesioną szkodą roszczenie odszkodowawcze powódki zostało oddalone.

Jego niezasadność miałyby miejsce również w sytuacji, gdy powódka wykazałaby wszystkie wymienione wyżej przesłanki odpowiedzialności deliktowej. Decydującym w tym względzie pozostaje, że nie udowodniła ona swojego roszczenia o naprawienie szkody co do wysokości.

Zdaniem Sądu wyliczenia szkody poczynione przez powódkę nie były wystarczające. Konieczny był w tym zakresie dowód z opinii biegłego sądowego, który mógłby ocenić, jakie hipoteczne korzyści powódka mogłaby osiągnąć, gdyby nie wprowadzenie na rynek produktów pozwanego biorąc pod uwagę oferowanie przez innych sprzedawców produktów garderobianych oraz wspomniany kryzys w branży meblarskiej. Takiego dowodu powódka nie zawnioskowała, co powodowało, że w ocenie Sądu szacowanie przez powódkę korzyści (k.437) z przyjęciem własnych założeń oraz dokonanych na ich podstawie wyliczeń nie było weryfikowalne bez pomocy specjalisty. Szczególnie, że powódka oszacowała utraconą w latach 2009-2010 marżę na kwotę około 95.000,00 zł, przy osiągniętej marży pozwanej określonej kwotą około 55.000,00 zł, nie uzasadniając w żaden sposób z jakich powodów jej zysk miałby być prawie 50 % wyższy pomimo, że jej produkty były mniej funkcjonalne.

Z tego też względu także skorzystanie przez Sąd z art. 322 kpc nie mogło mieć miejsca.

Powyższe legło u podstaw oddalenia roszczenia odszkodowawczego powódki.

Nie zasługiwało na uwzględnienie także roszczenie powódki o podanie do publicznej wiadomości informacji o orzeczeniu uwzględniającym powództwo na koszt pozwanej.

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy nr (...)z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej uwzględnienie tego roszczenia ma spełniać funkcję odstraszającą. W tej jednak sprawie podanie do

publicznej wiadomości informacji o zasądzeniu od pozwanej na rzecz powódki określonej kwoty takiej funkcji nie spełni albowiem z treści wyroku nie sposób będzie sposób jasny i klarowny wywnioskować z jakiego tytułu zasądzenie tej kwoty przez Sąd nastąpiło. Powoduje to, że uwzględnienie tego roszczenia wydaje się być bezcelowe. Inaczej rzecz by się miała gdyby zostało uwzględnione roszczenie powódki o zaniechanie naruszeń. Wówczas publikacja treści orzeczenia dawałaby odbiorcom możliwość jednoznacznego stwierdzenia, jakie prawo przysługuje powódce i w jaki sposób zostało przez pozwaną naruszone.

Z powodów o których mowa wyżej Sąd orzekł jak w sentencji.

Na koniec należy jeszcze tylko wskazać, że do czasu unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługującego powódce, które jeszcze nie nastąpiło i nie wiadomo czy kiedykolwiek nastąpi biorąc pod uwagę dotychczasowe stanowisko Urzędu Patentowego oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, okoliczność toczącego się postępowania w tym zakresie nie mogło mieć wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy (5.).

Jeżeli zaś chodzi o dokonane przez powódkę rozszerzenie powództwa to Sąd uznał je za niedopuszczalne w kontekście treści art. 479⁴ kpc i oceniał żądanie pozwu wyłącznie przez pryzmat wskazanych w tym piśmie roszczeń, które dotyczyły okresu 2009-2010 roku.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o treść art. 100 zd. 2 kpc stosunkowo je rozdzielając.

Powódka wygrała proces w 22 %, zaś pozwana w 78 %.

Powódka poniosła koszty procesu w kwocie 24.959,91 zł (8.100,00 zł- opłata od pozwu, 7.217,00 zł- koszty zastępstwa w uwzględnionej przez Sąd wysokości wraz z opłatą od pełnomocnictwa (k.439), 3.885,92 zł- wynagrodzenie biegłego sądowego, 5.756,99 zł- koszty dojazdów pełnomocnika do Sądu w uwzględnionej przez Sąd wysokości (k.439, 486). Powinna zaś je ponieść w kwocie 19.468,72 zł. Należał jej się zatem od pozwanej zwrot w kwocie 5.491,18 zł.

Pozwana poniosła koszty procesu w kwocie 3.617 zł (koszty zastępstwa procesowego), a powinna je ponieść w kwocie 795,74 zł. Należał jej się zatem od powódki zwrot w kwocie 2.821,26 zł.

Wzajemna kompensacja kosztów dała kwotę 2.669,92 zł na korzyść powódki co znalazło odzwierciedlenie w pkt. III wyroku.

O niewykorzystanych zaliczkach orzeczono w oparciu o treść art. 84 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.